

ויעוד בפראאה הקשחת, עליו נאמר למשה (שמות כה) ויראה ועשה בתבניתם אשר אתה בחר. בפראאה אשר הראה ה' את משה בפראאה אשר הראה ה' את המשנה בין עשה את המשנה (במדבר ח). וזה מטרוֹן, מ' שלוֹ מנורה. נוריאל אש דולקת, והוא ט"ט, והוא לטפות בין עיניך. והכל נתפסת מאונש, ומשום זה איז הויחל לקרוא בשם ה'.

בראשית ברא אלhim (בראשית א). הפסוק הזה הבהיר לשבעים פנים במה שפרשוהו רבינו רבונו שביעים פנים לתורה. בראשית בת בתקלה, לא? אלא כך פרשוהו רבינו של המשנה, בת תקלה - סימן טוב לבנים. ומהו? אלו שיש הספירות שלולות בעמוד האמצעי, שנאמר עלין (שמות כ) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. והם ששת פעמים טוב שבעמעה בראשית. וביום השלישי פעמים כי טוב, אחד של היום השני של ביום רביעית, ואחד של ביום חמישי. והם (דברי הימים א-כט) הגדלה והגבורה והתפארה והנצח וההוד כי כל, שהוא הצדיק. והבטה זו היא השכינה הפתחונה, מלכות קדש, העשירות לתשעה, והשביעית לששה, והרביעית לשלשלה האבות, ושמיגית לשבעה, חג שמיני עצרת.

והיא בת קול, הרבייה לששלש הדרגות שהיו מושתמשים בהם ישראאל בארכם, והם: תורה, נבואה, רוח הקודש, בת קול. וכלם כלולות במלכות הקדשה, היא התורה מצדו של קעמוד האמצעי, תורה ה' תפמיה. והיא הנבואה מהצד של נצח והוד, שם שני נבייאי אמרת, בכל הצירות והפראות והדמונות דגביאי, כלו רישימין בבת

יעוד בפראאה הקשחת, עליה אתרם למשה (שמות כה מ) ויראה ועשה בתבניתם אשר אתה בחר. בפראאה אשר הראה ה' את המשנה בין עשה את המשנה (במדבר ח). וזה מטרוֹן, מ' דיליה מנורה. נוריאל נור דליק והוא ט"ט (דברים ו ח) והוא לטפות בין עיניך. וכלא אtrapשא מאונש ו בגין דא (בראשית כ) איז הויחל לקרוא בשם ה'.

בראשית ברא אלhim (בראשית א). hei קרא את פרש לשבעין אנפין במא דאוקמוּה רבנן שבעין אנפין לאורייתא. בראשית בת בתקלה אמא. אלא כי אוקמוּה רבנן דמתניתין בת בתקלה סימן טוב לבנים. ומאי ניהו אלין שית ספירן דבלילן בעמודא דאמצעיתא דאתמר עליהו (שמות לא יז) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. ואנו שית זמני טוב דעובדא דבראשית.

וביום תליתה תרין זמני טוב. חד דיוםת תנינה דבראשית, חד דיוםת תליתה. ואנו (דברי הימים א כת יא) הגדלה והגבורה והנצח וההוד כי כל. דאייה צדייק. והאי בת איה שכינטא פתאה מלכות הקדש, עשיראה לתשעה, ושביעאה לשית, ורביעאה לתקלה אבחן, ותמנאה לשבעאה חג שמיני עצרת.

ראייה בת קול רבייה לתקלה דראין דהו משפטמים בהון ישראאל בארעון ואנו תורה. נבואה. רוח הקדש. בת קול. וכלו כלילן בה במלכות קדישא, אייה תורה מסטרא דעתך דאמצעיתא (תהלים יט ח) תורה ה' תפמיה. ואייה נבואה מסטרא דנצח והוד דאנון תרי נבייאי קשות, בכל צורות וمراות ודמיונות וחזונות דגביאי, כלו רישימין בבת

והחיזיונות של הנבאים, כלם רשותים בכת הצעין, שהיא לบท אש מתוך הסנה, י' כלולה מעשר מראות, ומארה משלשים ושנים אליהם של מעשה בראשית, כלולה מעשרה מאמרות, וכיה הלב רואה, הלב יודע, הלב מבין. ל"ב נתיבות פליות חכמה. ועליה אוקסמה של אמרות והנתיבות, אמרי קבלה, נגע בפת וכלל בה כל הפטאמורות והנתיבות. ועשרה האמירות ושלשים ושנים נתיבות הן ארבעים ושטים שרים בhem משא בשיר של פגעים. כי ב' חשך ואפלטהו. כ"י ב"י - ארבעים ושנים. שביהם נקראות יד הגודלה יד החזקה יד רמה.

והיא רום הקדש מהצד של צדיק חי העולמים. והיא בת קול מצד שמול העמוד האמצעי, שנקרה קול השופר, הקול קול יעקב. (שמות יט) משה ידבר והאללים יעננו בקול. היא בת קול שננהמת בינה, שנאמר (שיר) יונתי בחגוי הסלע. ובארו עליה, בת קול ניתה יוצא מן המשמים ואומרת הלהבה כפלוני.

היא בת הקול שאמר עליה (הhalim י"ז) שמרני באישון בת עין. היא בת שאמר בה (תהלים מה) כל בבודה בת מלך פנימה וגוז. פנימה למשנה של הפנים שהם גראים מצד של יהו"ה. ממשבצות זהב לבושה, מהצד של ארני, שהוא דין של גברה, והיא פנימה רחמים. שעמוד האמצעי שנוטע בימין וככללים יחד יהודונה". ארני לبرش ליהו"ה, והאות י' בבודה בת מלך פנימה. והם בת עין ימין ובת עין שמאל, י' מן יהודונה", והיא הבת מצד החסד, דרגתו של אברהם, שנאמר בה בת קופה לאברהם ובכל שמה, שנאמר

עין דאייה לפת אש מתחה הסנה, י' כלילא מעשר מראות, ונהירא מתלהין ותרין אלדים דעובדא דבראשית, כלילא מעשרה מאמרות, ובה הלב רואה, הלב יודע הלב מבין.

ל"ב נתיבות פליות חכמה. ועליה אוקסמה מרاري קבלה, נגע בפת וכלל בה כל הפטאמורות והנתיבות. ועשרה אמרין ול"ב נתיבות, אנון מ"ב דרמיון בהזון משה בשיר של פגעים. (תהלים צא יד) כי ב' חשך ואפלטהו. כי ב' ארבעין ותרין, דבזון אתקריאת יד הגדולה יד החזקה יד רמה.

ואיהו רום הקדש מפטרא דעתיך כי עלמין.iae *ואיהו בת קול מפטרא דעתיך* דעתיך דאמצעיתא דאתקרוי קול השופר מקול קול יעקב. (שמות יט יט) משה ידבר והאללים יעננו בקול.

אייהו בת קול שמנחה מת בиона דאתמר (שיר ב' ז) יונתי בחגוי הסלע. ואוקסמה עליה בת קול היהת יוצא מן המשמים ואומרת הלהבה כפלוני.

אייהו בת קול דאתמר עליה (תהלים ז' ח) שמרני באישון בת עין. אייהו בת דאתמר בה (תהלים מה) כל בבודה בת מלך פנימה וגוז. פנימה למשנה דפנינים דאנון נראים מפטרא דיהו"ה. ממשבצות זהב לבושה מפטרא דאדני, דאייה דין דגבורה.

ואיהו פנימה רחמים. מפטרא דעתיך דעתיך דאמצעיתא דנטיל בימינא וככלין בחדא יהודונה". ארני לبرش ליהו"ה ואת י' בבודה בת מלך פנימה. ואנון בת עינא ימינא ובת עינא שמאלא יי' מן יהודונה". ואיהו בת מפטרא דחסיד דרגא דאברהם, דאתמר בת היהת לאברהם ובכל שמה,

(בראשית כט ו'ה) בָּנָךְ אֶת אַבְרָהָם
כָּלֵל.

שנית בראשית, פרשיה רבודתינו, למה התורה מתחילה בב' ? אלא הרי פרשיה, אדם חטא שאכל מעין הדעת טוב ורע, וקלל את האדם עשר קללות, ותשע לאرض, חסר אחד שלא התקללה הארץ הוז. ומיד שנגנה תורה מפני/beiyah, שהיא ברכה, להוציא את העולם מקלתו. ועל כן מתחיל בב', ועליך נאמר (משלי י) ברכת ה' היא מעשר. (וחקאל מד) להנימ

ברכה אל ביתך.

ומאי זה מקום נקראת ברכה ? למלך שרצה לבנות פלטרין, חפר בארץ וחפר לו מעין מים. אמר, מאחר שיש לי מעין מים, אבנה בית. ותינו בחכמה יבנה בית. והפוך של אותו הנهر מעין שאין לו סוף ולא הספיק. זה הפתר העליון. ואותו הפתר בשפט מלא מחכמה, נקרא בת, בת י', והינו בחכמה יבנה בית. כל אלה בת לבעה. ובiyah קטעה התמלאה מתפארת, דתינו תורה, ובו נקרה בת.

אבל האם העליונה החוספה י'. ושלמה אמר (מלכים א ו) והבית בהונתו אבן שלמה משע נבנה. מהי אבן שלמה ? זו י' שעלה נבנה הבית, ומשום זה בחכמה יבנה בית. וזה י' קטעה שעלה נבנה הבית שלמה, כמו שנבנה באות י' הבית שלמעלה, והם בית ראשון ובית שני. ואנו י' מן יה' אדני', עליהו אמר (דברים י) אבני שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך. את - לרבות המזבח השני.

אמר רבינו אלעזר ושאר החכמים שהרי עמו, וראי שאליו לא בגין לעולם אלא לשמע את זה - דיננו. וכעת נודע בו מי נתברכה

שנאמר (בראשית כא ו'ה) בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּפֶל. הגנינה בראשית, אוקסיה רבען אמי מתחיל אויריתא בב'. אלא הוא אוקסיה בגין דחוב אדם דאכל מעין הדעת טוב ורע ולטיה לאדם עשר קללות ואירועא תשע, חסר חד דלא אטלטיא דא ארעה. ומיד דאתהיבת אויריתא פתח בכיה דאייה ברכה לאפקא עלמא מלטיה. ועל דא מתחיל בב' ועליה אמר (משל י כב) ברכת ה' היא מעשר. (יזוקאל מד)

ל? להנימ ברכה אל ביתך.

ומאן אמר אתקריאת ברכה. למלך דבעא למבני פלטרין. חפר באירועא וchapר ליה מבועא דמיא. אמר בת ראייה לי נביעו דמיא אבנה בית. והינו (משל יד) בחכמה יבנה בית. ומקור דההוא נחר מבועא דלית ליה סוף ולא פסק. דא בת רעליאן. וההוא בית פד אתמליאת מהכמה אתקריאת בית, בת י', והינו בחכמה יבנה בית. וכל אפתחת בית לבעה. ובiyah צעריא אתמליאת מתפארת דתינו תורה ובה אתקריאת בית.

אבל אמא עלאה בתוספת י'. ושלמה אמר (מלכים א ז) והבית בהונתו אבן שלמה משע נבנה. מי אבן שלמה. דא י' עליה אתבני ביתא. ובגין דא בחכמה יבנה בית. ורק י' צעריא עליה אתבני ביתא דלחתא. (דף קלז ע"א) כגונא אתבני באת י' ביתא עלאה. ואבון בית ראשון ובית שני. ואנו י' מן יה' אדני', עליהו אמר (דברים י) אבני שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך. את לרבות מזבח תנינא.

אמר רבינו אלעזר ושאר חכרא דהוו עמה, ודאי אלו לא אתנא עלמא אלא למשמע דא דיי. וכען אשתמודע ביה מאן אתברכת ואתקריאת ברכת יה' יה. והינו שם לג